

per la *G.G.C.* ni per les mencions antigues: Monsalv. l'anomena «St. Salvador de *Pujalden*» i en dóna cita de 1184: «Stum. Salvatorem de *Pugalden*» (*BABL* IV, 473).

ETIM. Sens dubte del NP germ. ALDHARI (compost de la fecunda arrel ALD- i ben documentat, des del S. IX, com *Althar* en el Políptic de Reims etc.; (i també ags. *Ealdhere* i NL i NP al. i bàlt. *Alder*, *Alderesheim* etc.) (Först. 61).

PUIG-ALSUI

És un dels cims més alts del Pla de la Calma (Montseny), damunt St. Pere de Vilamajor, entre Palestrins i el «puig Nauran» (que és un poc més alt i més al Nord): Mapa Brossa i mapes del Montseny; i crec haver oït el nom en l'exc. 8 (any 1923). Formació poc clara, impossible morfològicament derivar-la d'*alçar*. No hi lligaria la vocal si ho relacionéssim amb *soll* (*DECat.* VIII, 44, 46, n. 2) ni amb *sollar* (VIII, 51) o *xollar* (*DECat.* IX); i tampoc per altres raons. Però tant la *u* com la raó topogràfica ens animen a cercar-hi l'adj. *sull* 'escornat, escapçat', si bé així és estranya la combinació amb *al*; però hi ha sortida convincent: deu ser mal analitzat, per *pujal sull*, i encara millor, *pujol sull* (amb dissimilació, o un canvi com en *polpís* > *palpís*); car essent mirat com 'escapçat' ja li convé el diminutiu *pujol*.

Puig d'Amós mall. p. d'Orient (te. Bunyola); com *Castell damós* te. Costitx (*AlcM*). Sembla format amb el NP bíblic *Amós*.

PUIG-DE-L'ANELL, supra l'article Anell.

PUIGDAURAU o PUIGDARAU

No tenim seguretat quant al detall de forma d'aquest nom menys que del lloc, que els bons mapes Almera-Brossa i Aegerter del Montseny posen com el cim més alt del massís del Pla de la Calma (1000 i tants ms. alt.), el més alt d'aquest massís, més alt i més nòrdic que Puig Alsui, i ja amb caient sobre el santuari de Sant Andreu de la Castanya. Ells escriuen *Puig Nauran*. Sospirant que hi hagués err. de còpia *n* per *u*, sé que jo havia fet alguna pregunta en aquells rodals i crec recordar (imprecisament i sense nota, haver obtingut *Puig-darau* o *-daurau*.

Mn. A. Grier, que com prevere vigatà ja podria saber-ho, en dóna alguna dada en una nota de *ZRPb* LIII, 1933, 43, però el mal és que ho fa tot cercant (a les palpentes) l'etim. de Viladrau, qüestió difícil i això fa que la forma *Puigadrau* que li atribueix —tan semblant a la de *Viladrau*—, s'hagi de pendre amb forta desconfiança, però en el mateix articlet dóna una dada més desinteressada del nom del puig: que

en docs. antics de la parròquia consta com «Podium *Alderarde*». Això sembla més fundat, i acaba de confirmar-nos en la impressió que ja teníem que és un de tants noms de puig compostos amb un NP germànic, cosa ben compatible amb la forma amb *-Nadels* bons mapes, en la qual el NP aniria introduït per la partícula personal *N'*. Cert que cap de les dades de Grier no és fiable (donats els seus procediments barroers) i menys pel que fa al detall de les formes.

Els NPP germànics de forma semblant són molts, entre ells alguns de molt coneguts: *Aderan*, comte feudatari de Barcelona, princ. S. IX (format amb els fecundats components A - OA- (59 noms en Först) + *-Hramn* -RAND (29 + 34), d'aquest podria sortir *Aorand*, d'on *-auran*, normal en fonètica, i *Puig-N-Auran*, la forma que consta, única segura per al *puig*, segons els bons mapes. D'altra banda tenim ALDARAD (arrels ALDAR- + -HAO-), amb una dotzena de testimonis en Först. (62), des d'un bisbe de Ferrara i un baró de Sant Gall o el fe. *-rada* en el *Polypt. Irminonis*, com que *-AD* donava *-au* en català, tindríem d'una banda una forma molt semblant a la forma *Alderardo* dels docs. indicats, docs. parroquials, i d'altra banda els *Puig-d'arau* o bé *Puigdarau*, que tenim quasi exactament igual en un altre nom ben documentat «Frances(c) *Puigerau*» que l'a. 1607 era síndic del Consolat de Mar a Perpinyà (*RLR* LXII, 288). Un nom semblant a aquest amb *-HAD* > *au* és el que ha format *Torre-N'Eral* (art. *Eral* supra), de HARI-HAD. Tornant a la composició amb *N*, tenim un altre NL ben comprovat a l'Urgellet: Font-Norà te. Castellàs (XXXVIII, 12), quasi igual al *Nauran* dels mapes, amb la corrent ultracorrecció *Roglà* < *Rotland*, *Corberà* < *Corbaran*.

En conclusió: fora de la quasi seguretat que és un cp. de *puig* + NP germànic, restem en dubte quant al NP precís, que no es podrà resoldre mentre no surtin dades amb formes més antigues i d'atribució més assegurada. Mentrestant ADERAN i ALDERHAD semblen els més versemblants.

PUIG-D'ASPRER i variants

Recordo el nom d'un suburbi o partida forana de la vila de Llagostera, a La Selva; d'on ve el cognom *Puigdasprer* ben arrelat en el Nordest del Princ. (família d'un distingit home públic barceloní c. 1910 etc.). En lleus variants el trobem com a NL de l'alt Maresme de Llevant: *Podio Asprelza*. 1145, afr. d'un terreny en un doc. del *Cart. de Roca-Rossa* (entre Tordera i Horsavinyà) f° 14; Pons Guri li dóna la forma de *Puig d'Asprells*, per a un doc. de 1230 (§ 1), amb una *-ll* no sé si prou fundada.

Sembla que això ha de ser derivat de *aspre*: si amb el sentit de 'aspror' i 'terreny brau, poc fèrtil' o